

عنوان مقاله:

بررسی تحمل به خشکی چهار ژنوتیپ گندم در مرحله جوانه زنی

محل انتشار:

فصلنامه تنش های محیطی در علوم زراعی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احمد جعفرنژاد - استادیار پژوهش ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی نیشابور

قدیر طاهری - استادیار گروه کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور

علی اکبر راه چمنی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور

خلاصه مقاله:

گندم مهم ترین گیاه زراعی کشور است که در مراحل مختلف نمو تحت تاثیر خشکی قرار می گیرد. دو مرحله مهم نمو، جوانه زنی و دوره پرشدن دانه ها است. تاثیر تنش خشکی در مرحله جوانه زنی در همان فصل رشد و تنش خشکی دوره زایشی، در سال زراعی آینده، جوانه زنی را تحت تاثیر قرار می دهد. به منظور بررسی اثر تنش خشکی این دو مرحله، خصوصیات جوانه زنی بذر چهار ژنوتیپ پیشتاز، مرودشت، WS-۸۲-۹ و DN-۱۱ در معرض پتانسیل آب صفر (شاهد)، ۰/۳، ۰/۶، ۰/۹ و ۲/۱- مگاپاسکال قرار گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با سه تکرار به صورت آزمایشگاهی در سال ۱۳۸۷ اجرا شد. نتایج نشان داد ژنوتیپ، سطوح پتانسیل آب و اثرات متقابل آنها، اثر بسیار معنی داری بر طول، وزن تر و وزن خشک ریشه چه و ساقه چه داشت. با افزایش سطح تنش خشکی صفات مورد مطالعه به طور معنی داری کاهش یافت، ولی درصد کاهش در ساقه چه نسبت به ریشه چه بیشتر بود و این امر منجر به افزایش نسبت ریشه چه به ساقه چه شد. کاهش پتانسیل آب، سرعت و درصد جوانه زنی را به ترتیب ۷۷ و ۴۳ درصد کاهش داد. اگرچه تحمل به تنش خشکی در مرحله پرشدن دانه بنیه بذر را کاهش داد، ولی ارتباط مشخصی بین تحمل به تنش خشکی مرحله جوانه زنی و تحمل به تنش خشکی آخر فصل مشاهده نشد. در بین ژنوتیپ های مورد مطالعه، DN-۱۱ و مرودشت در مرحله جوانه زنی به تنش خشکی متحمل، پیشتاز حد واسط و WS-۸۲-۹ لاین حساس بود.

کلمات کلیدی:

بنیه بذر، تنش خشکی، درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1271993>

